

# DE ROOIE ROEPTOETER

JAARGANG 3, N° 3, DECEMBER 1988

*De Rooie Roeptoeter is een afhankelijke, onregelmatig verschijnende actiekrant voor Oisterwijk. De RRT beoogt een bindend element te zijn voor mensen in strijd voor een leefbaar bestaan en is een spreekbuis voor allen die door het kapitalisme en andere vormen van onderdrukking en uitbuiting wonddood worden gemaakt. De RRT belicht vanuit een linkse optiek politieke en culturele ontwikkelingen in Oisterwijk en geeft bekendheid aan publicaties en manifestaties van CPN-PPR-PSP en sociale bewegingen die opkomen voor een veilige en rechtvaardige maatschappij. Een steunabonnement kost f 5,- per jaargang (buiten Oisterwijk f 10,-) te voldoen op gironummer 5264985 tnv werkgroep CPN-PPR-PSP te Oisterwijk. Je krijgt dan 6 keer dit schitterende blad bezorgd (als alles meezit tenminste).*

*Redactiecollectief De Rooie Roeptoeter  
Postbus 340 5060 AH Oisterwijk*

COLOFON



## VOLKSFEEST

In dit nummer staan enkele feest-artikelen. Te beginnen met het "ware volksfeest": la fête de l'Humanité of la fête de la Revolution; verder een artikel over een katholiek volksfeest, het carnaval, waarin de feestelijke houding van de SOF aan de orde wordt gesteld; en als laatste een artikel over een binnenkort te organiseren volksfeest in Oisterwijk; de opening van het nieuwe gemeentekantoor.

Frank Dujardin maakt gedichten als remedie tegen de vervreemding, dominee Poort daarentegen denkt en schrijft vreemd en racistisch.

In Oisterwijk zijn 13 locaties bij de provincie aangemeld waarin sprake is (of het vermoeden bestaat) van bodemverontreiniging; daarnaast is er nog een vuilstortplaats in de Pannenschuur (gemeente Berkel-Ruschoot).

Belangenbehartiging, verschillen, privatisering en standaardprocedures worden onder de loep genomen. En waarschijnlijk voor het eerst een voetbalbericht in de RRT.

Wij wensen al onze lezers en lezeressen fijne feestdagen en dat zal wel lukken met dit dikke decembernummer. En voor 1989 wensen wij allen een gezond en zeer strijdbaar nieuw jaar toe met de laus: AANVALLEN!!!!!!

#### INHOUD

- pag. 1. Het ware volksfeest  
pag. 2. 23 gasafsluitingen in Oisterwijk  
pag. 3. De roeien roepen: het volksfeest  
Dominee Poort waakt over ons leger  
pag. 4. Cynische Poëzie als remedie tegen de vervreemding  
(over de gedichten van Frank Dujardin)  
pag. 6. VVD en CDA verhogen OGB voor huurders  
Muzikanten en belangenbehartiging  
pag. 7. Uitgeperst: Aanvallen!!!  
pag. 8. De vervuiler betaalt niet  
pag. 10. Stichting Ontoegankelijk Carnaval  
pag. 11. "Kunt u dat intern niet regelen?"  
pag. 12. Over verschillen gesproken!  
(het inkomen van de medische specialist)

**DE WAARHEID**

**NEEM NÚ  
EEN  
ABONNEMENT!**

Ja

Ik neem een abonnement  
en betaal

- / 21,60 per maand-incasso  
 / 64,80 per kwartaal-accept

Naam .....

Adres .....

Postcode .....

Plaats .....

Deze bon opsturen naar De Waarheid

antw.nr. 2518 1000 PA Amsterdam

(postzegel niet nodig)

of bel: 020-262565

**DE WAARHEID**

## HET WARE VOLKSFEEST

FÊTE DE L'HUMANITÉ  
FÊTE DE LA RÉVOLUTION

Ieder jaar organiseert l'Humanité (de krant van de Communistische Partij van Frankrijk, de PCF) een enorm feest in Parc la Courneuve in Parijs. Talloze afdelingen en 62 verschillende landen waren er die tiende en elfde september. Een impressie van dit indrukwekkende volksfeest.

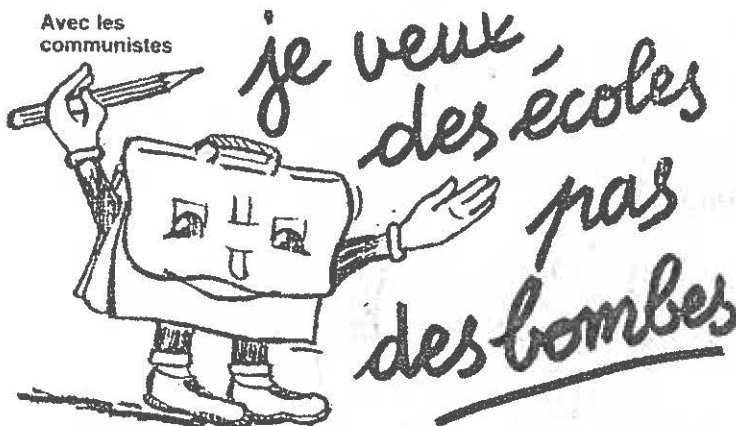
Zaterdagochtend, het is rustig in de metro en niets wijst erop dat het feest is. Bij het uitstappen worden we gerustgesteld, ondergronds komen we de eerste colporteurs met kaartjes voor 'la fête' tegen. In een redelijk gevulde bus zetten we onze tocht schuddend en hobbelend voort. De ingang van het park ligt er rustig bij, we zijn vroeg. Nieuwsgierig lopen we door een enorme ingang het feestterrein op. We wandelen tussen een onafzienbare rij tenten door: afdelingen uit heel Frankrijk geven acte de présence. Ieder heeft z'n eigen tent ingericht en hoe: grote restaurants zijn het, met meestal de specialiteit van de streek. Alleen uit Parijs al zijn er veertig afdelingen. Overal eten en drinken. Onder de indruk drinken we bij een afdeling uit de Provence koffie. De bediening raakt in paniek, want er moet geld gewisseld worden op dit vroege uur. Met veerende krachten lukt het ons. We hebben nu tijd om de plattegrond van het park eens te bekijken. Tot onze stomme verbazing blijkt dat we pas aan het begin van het feestterrein zijn. Om de 50 meter probeert een enthousiast kijkende Fransoos ons lid te maken van de Franse Communistische Partij. De verschillende lanen hebben elk hun eigen naam: avenue Robespierre, avenue de la République en nog meer van die strijdbare namen.

Grote kermis-attracties beginnen het beeld van de barbecue af te wisselen. Ook overal actiestands nu. Na een uurtje hebben we echt het gevoel dat we de wereld veranderd hebben. We tekenden o.a. tegen Pinochet, tegen Berufsverboden en tegen de overname door Heineken van een Franse brouwerij Bierre 33. Op het grote terrein van het park staat een gigantisch podium. Drie grote bouwkranen houden het zaakje bij elkaar, en als decor een revolutionaire schildering. De artiesten die hier optreden zijn ook niet de minste. Van Aznavour tot Les Garçons Boucher (een punkformatie die een lawine van geluid over de toeschouwers stortte). Naast communistisch doet de sfeer ook wat nationalistisch aan. Velen lopen rond met revolutionaire hoofddeksels maar wel voorzien van een rozet in de Franse driekleur. In reclamestands maken merken als Gauloises (sigaretten) en Renault hun opwachting, terwijl 20 meter verder de arbeiders van Renault een stand hebben ingericht waar propaganda wordt gevoerd voor nationalisatie van het bedrijf.



De grote Cité Internationale ligt op weer een apart terrein. Prachtige tafereelen spelen zich hier af. Communistische partijen uit de hele wereld. De D.D.R. geeft een turndemonstratie, de Sovjet-Unie volksdans en onder de strelende klanken van een Hongaars orkestje genieten wij van onze goulash. De communistische Koerden staan gebroederlijk naast de communisten uit Irak, waarna ook weer snel de stand van Iran in zicht komt. En in iedere stand voorlichtingsmateriaal, maar ook eten en drinken uit de diverse landen. Hele schappen worden aan het spit rondgedraaid en exotische geuren dwarrelen over het feestterrein. We missen eigenlijk wel twee landen: de Verenigde Staten en onze eigen C.P.N. konden we nergens ontdekken. Laat in de middag als we in een tent met Belgische bieren zijn neergestreken komt de conversatie met de Fransen goed op gang. En na de derde Trappist richten we tot stomme verbazing van de Fransen een nieuwe afdeling op: le C.C.C.C.P., Comité Central des Cellules Communistes Pannenschuur.

Als we 's avonds het terrein verlaten is het park propvol met mensen. De paella-pannen en de barbecues werken op volle toeren. Een feest met honderdduizenden. Een internationaal feest. Een plek waar mensen ieder jaar weer opnieuw samen komen en waar iedereen ongetwijfeld voor een heel jaar heeft bijgetankt. Een gebeuren wat iedereen zou moeten meemaken.



**VOILA LA PRIORITÉ.**

De RRT is van plan om in september 1989 met een bus naar het feest van l' Humanité te gaan. Wie zin heeft om een weekend Parijs te combineren met dit revolutionaire spektakel, kan zich nu alvast aanmelden: een briefje naar de redactie is voldoende (postbus 340, 5061 AH Oisterwijk). U wordt dan op de lijst gezet en hoort t.z.t. nog van ons.

## IN OISTERWIJK

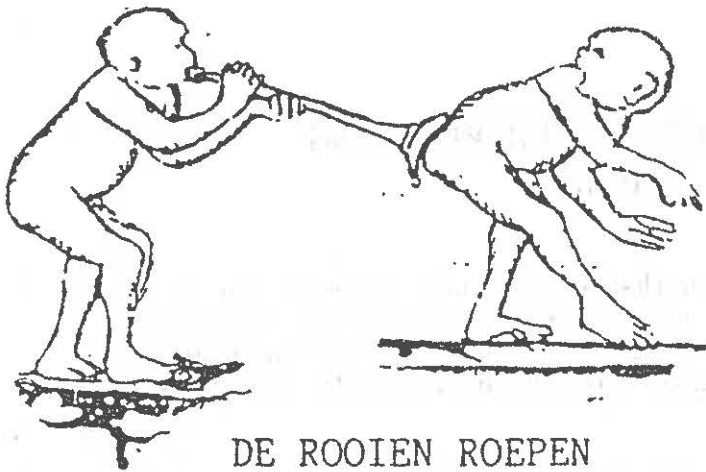
Privatiseren is in. De VVD doet het, het CDA doet het en ook de PvdA doet het. Privatiseren is goed, heet het. Het voorkomt een log en duur apparaat omdat men op de commerciële markt moet concurreren. Onder het motto "Leve de privatisering" is het College van B&W bestaande uit CDA PvdA en VVD ook op de populaire toer gegaan. Wat Thatcher kan, kunnen wij ook, werd er geredeneerd en prompt werd het gas, water, natuurtheater en het vuilnisophalen geprivatiseerd.

Privatiseren is goed, maar dan vooral voor de ondernemer. Laten we eens zien hoe het met de niet onbelangrijke energievoorziening als het gas is gegaan. Na een "goede verkoopregeling" te hebben gesloten, blaast Opheij net iets te hoog van de toren en gaat de koop uiteindelijk niet door. Een nieuwe koper wordt gevonden (de PNEM) maar de prijs zakt aanzienlijk. De PNEM blijkt er nu voor de consumenten ook heel andere richtlijnen op na te houden dan het oude gemeentelijke gasbedrijf.

Een heleboel mensen in Oisterwijk ontvingen na de eerste aanslag voor de maand augustus, in november al een aanmaning. En niet zo maar een aanmaning. Binnen drie dagen moest de rekening bij de ABN-bank in Oisterwijk betaald zijn en moest de consument bij het PNEM-kantoor in Kaatsheuvel een betalingsbevijs laten zien. Zo niet dan werd er onmiddellijk afgesloten. Kosten: f 100,-- voor het afsluiten (als het buiten moest gebeuren zelfs f 200,--) en nogmaals hetzelfde bedrag voor aansluitingskosten. Van een PNEM-medewerker vernamen wij dat er zo 23 Oisterwijkers werden afgesloten van het gas.

Kassa voor de PNEM. Ouden van dagen die het niet klaarspeelden om binnen drie dagen de ABN-bank en het PNEM-kantoor in Kaatsheuvel te bezoeken.

Uitkeringsgerechtigden die door de bezuinigingen van de regering en de energiekosten in financiële problemen raken. Zwakke groepen worden zo de dupe van het door CDA, PvdA en VVD met veel poeha gepresenteerde privatiseringsbeleid.



DE ROOIEN ROEPEN

## HET VOLKSFEEST

De PvdA en CDA fractie hebben tijdens de algemene beschouwingen laten weten de opening van het nieuwe gemeentekantoor te willen aanwenden voor een groot-scheeps volksfeest. De oude Huifkar gesloopt, miljoenen uitgegeven voor een bunker en de dames en heren willen er nog eens een fors bedrag tegen aan gooien voor een feest. Men heeft natuurlijk inspiratie opgedaan bij de opening van andere omstreden prestigeobjecten zoals de Stopera.

De houding van de PvdA-fractie verbaast ons nog het meest. Deze partij was in 1980 nog tegen bebouwing van het Huifkarterrein, ging onder aanvoering van fractieleider Russ om (afgezien van het volhardende verzet van raadslid Kooijmans) en maakt zich nu gereed voor een feestje met Opheij en andere christendemocratische machts potentaten. De notabelen zouden weleens lelijk op kunnen kijken. De Oisterwijkse bevolking heeft op verschillende manieren laten blijken niet gelukkig te zijn met de nieuwbouw. Eerder een volksgericht dan een volksfeest, zouden wij denken. Burgemeester Opheij heeft aangekondigd op te stappen in 1990. Dat zijn doordrammen (in de zaak van de nieuwbouw) uiteindelijk toch niet meer dan een Pyrrus-overwinning zou worden, kondigde de RRT in september van het vorige jaar al aan. Voor de coalitiepartijen moet het vertrek van Opheij een geschenk uit de hemel zijn. Hij was de steen des aanstoets als het ging om de sloop van De Huifkar en de miljoenen voor de nieuwbouw. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1990 is er dus een nieuwe burgemeester en waarschijnlijk (indien we Smallenbroek niet krijgen) nog van onbesproken gedrag.

De omstreden B&W-besluiten rondom De Huifkar zullen dan minder centraal staan. Voor Progressief Oisterwijk en andere oppositiepartijen de taak om duidelijk te maken dat de gehele gang van zaken onder de neus wordt gewreven van die raadsfracties die er in coalitieverband politieke verantwoordelijkheid voor dragen: CDA, VVD en PvdA.

## DOMINEE POORT WAAKT OVER ONS LEGER

Als "onze eigen" dominee J. Poort een scheet laat rukt de lokale pers gewoonlijk uit om dit heuglijke nieuws in geuren en kleuren aan de Oisterwijkers over te brengen. Poort's laatste opzienbarende uitspraken zijn blijkbaar aan "Het Kerkklokje" voorbijgegaan.

In het "Reformatorisch Dagblad" (d.d. 5-5-1988) liet de aalmoezenier zich in zeer racistische bewoordingen uit jegens onze defensie. Poort maakt zich zorgen. Hij constateert onder de dienstplichtigen een toenemend aantal Surinamers, maar vooral Turken en Marokkanen. Vooral deze laatste twee bevolkingsgroepen zouden de betrouwbaarheid van het vaderlandse leger ten zeerste aantasten. Zo fulmineert hij tegen de Islamieten. Hun eet- en leefgewoontes zouden zó afwijken van de Nederlandse, dat het Nederlandse leger nauwelijks voldoende aanpassingen kan organiseren. En aanpassingen tasten natuurlijk de uniformiteit en discipline aan!

Poort vraagt zich af of deze Islamieten wel loyaal zijn aan onze vlag. Hij doet daarbij natuurlijk op de Golf-oorlog waar ook Nederlandse schepen zinloos rondobberden op zoek naar mijnen. Zouden de Islamieten niet voor Khomeiny kiezen? Het ontgaat onze predikant natuurlijk dat ook Irak veel Islamieten telt!

Zijn bezorgdheid moge duidelijk zijn. Poort houdt gewoon niet van onze Islamitische wereldburgers. Hij vindt het prima dat onze defensie zich aktiever richt tegen het (veelal Islamitische) Midden-Oosten. Het nationale leger dient in die optiek van "vreemde smetten" ontdaan te worden.

Bah! Smerige kost dus!

(met dank aan AMOK)

## CYNISCHE POËZIE ALS REMEDIE TEGEN DE VERVREEMDING (over de gedichten van Frank Dujardin)

In het werk van Frank Dujardin staat de kommunikatie centraal. De lezer of de luisteraar speelt wel degelijk een rol: "Het gaat natuurlijk om persoonlijke ervaringen, maar het 'ik' mag niet té centraal staan. Ik probeer de lezer mee te nemen in mijn denken". Frank Dujardin bouwt uiterst breekbare bruggen tussen zender en ontvanger.

### Durendael en De Sponz

Frank werd geboren in de late jaren '50 in het zeeuwse Hulst. Na de MAVO verhuisde hij naar Oisterwijk. Ik leerde Frank kennen op scholengemeenschap Durendael in de zojuist gestarte HAVO-4-klas. Hij was een charmante eend in de Oisterwijkse bijt: Frank speelde uitstekend toneel; hield van munten, molens en jonge jenever; maar bovenal had hij een ongerekend tekstueel improviserend vermogen. Op schoolkampen kon hij zijn medescholieren nachten lang bezighouden met keiharde verhalen waarbij hij zich in de pauzes op mondharmonica begeleidde. Oisterwijkse blues dus! In zijn verhalen zette hij zijn medescholieren op cynische wijze beurtelings te kijk. Wij allen leerden veel via deze ons voorgehouden spiegel. Maar ook ontleedde hij zijn eigen zieleleven publiekelijk. Beide gewoontes maakten hem òf geliefd òf gehaat; een tussenweg was moeilijk te vinden.

Veel beter leerde ik Frank kennen toen wij beiden als medewerkers verbonden waren aan jongerencentrum 'De Sponz', het huidige No. 90.

Eind 1979 werd vanuit De Sponz de groep 'Zijkanaal-F' opgericht. De groep haakte in op het post-punk tijdsgevoel dat progressieve jongeren in die dagen omhulde. Na wat proefbezettingen kreeg de band vaste vorm rondom Frank Dujardin, die zijn cynische kijk transformeerde in Nederlandstalige songteksten.

### Zijkanaal-F

Voor Frank Dujardin betekende Zijkanaal-F een mogelijkheid om tot een grotere produktie van gedichten te komen. Alhoewel zijn persoonlijke stijl nog tot volwassenheid moest komen, waren de hoofdingredienten onmiskenbaar aanwezig: een pleidooi voor méér ruimte voor het gevoel, een ontkenning van de rationele suprematie, een sterk cynisme als antwoord op de dagelijkse vervreemding en een drang naar harmonie.

Als Zijkanaal-F optrad waren de aanwezigen vaak met stomheid geslagen. Nederlandstalige teksten waren in de punk en New Wave nog zeer ongewoon. Dujardin bewoog zich grillig over het podium met vreemde houderige bewegingen en sprak meer dan hij werkelijk zong. Dujardin toonde een uitstraling die hem heel wat respect in de regio opleverde. Zo verwoordde hij perfect de 'depro-zeitgeist' van begin jaren tachtig:

"Je zit nu in de put  
Op de bodem van de angst  
Je zit er al zo'n tijd  
en je zit er nog zo lang  
Het is er Godvergeten stil  
en niemand roept je naam  
Je bent zo bang geworden  
Niemand kan je verstaan....  
Je bent alleen met je eigen echo."

(uit: "Echo!")

### Met of zonder muziek

Een lang leven was Zijkanaal-F niet beschoren. Het ontbrak de band duidelijk aan organisatorische capaciteiten waardoor men volledig afhankelijk was van uitnodigingen. Toen ook die uit de regio uitbleven viel het doek. Frank Dujardin bleef echter schrijven om veelvuldig in kleine kring zijn penvruchten voor te dragen. Zijn oeuvre groeit nog steeds gestaag in stapels papier in laden, kasten en kisten. Hij schrijft vooral dan wanneer "de wereld" erom vraagt. De gedichten verwoorden zijn omgang met een wereld die hem veelal vreemd is. Voor Frank Dujardin is de wereld een chaotisch schouwspel waarin sommigen beter dan anderen hun weg kunnen vinden. Door te schrijven ziet Frank zich in staat gesteld de verbroken harmonie met de wereld weer te herstellen. Dit titelloze gedicht geeft ons een uitzicht op die vervreemde buitenwereld. Cynisme en humor gaan hand in hand:

niet in de bonen  
 "Alles is klank"  
 - ik zal er voor sterven -  
 harmonie van het woord  
 waarop dikke dames rusten  
 de ogen zwaar opgemaakt  
 kláár voor de diepe sprong  
 de TV-kast kermt  
 - hier is het lijden -  
 "Jesus Christ back on earth"  
 over wie kan ik me ontfermen?  
 als het lichaam gaat hikken  
 de deur sluit om 7 uur

### Stijl

Over zijn gedichten zegt Frank: "Ik schrijf erg traditioneel, geen zinnen die in elkaar overlopen of geen aparte klanken. Alhoewel?"  
 Stilistisch gezien komen veel gedichten de lezer inderdaad bekend voor. Dujardin neemt steeds de lezer op sleeptouw maar blijft diézelfde lezer op het hart drukken dat het de dichter is die spreekt! Moralistisch? Soms wel. Uiterlijk lijken de teksten soms nihilistisch, maar onderhuids gaat een atmosfeer schuil waarin rust en harmonie de dienst uitmaken.



Het dichtproces zèlf ziet Frank als een schaakpartij. Frank Dujardin is geen onverdienstelijk schaker en veel Oisterwijkse kinderen kennen hem beter als de 'jeugdschaakleider' van de schaakclub. Zo meent hij:  
 "Het gedicht is net een partij schaak. Beide komen immers voort uit het niets. Het is een energie die plots opkomt en een strijd levert. De zinnen worden slechts vervangen door woorden".  
 Zijn wens is ooit een bundel samen te stellen in de vorm van een notitieboekje voor een schaakpartij.

### De toekomst

Tijdens de boekenweekoptredens dit jaar in Oisterwijk was ook Frank Dujardin van de partij. Tussen bekende en minder bekende dichters beet Frank de spits af. LOVO filmde hem en de TV bood ons een zenuwachtige maar integere dichter. Het valt te betreuren dat zijn gedichten nog niet voor het publiek toegankelijk zijn. Een eerste bundeling is tot op heden helaas nog niet verschenen. Voorlopig zullen we het moeten doen met sporadische optredens en verspreide gedichten. Voor het Oisterwijkse publiek hebben we een kleine duit in het literaire zakje gedaan. Ik hoop dat we nog veel van hem horen. Het laatste gedicht werd onlangs geschreven en is opgedragen aan een vriendin voor wie de wereld haar teveel werd:

lieve storm  
                   ga liggen  
                                   in dit  
   lief kind  
 laat zweten  
                   de zorgen  
                                   van de  
   laatste wind  
 neem afstand  
                   van wat wij  
                                   hier doen  
   op aard  
 in afscheid  
                   ligt verscholen  
                                   de liefde  
   bewaard

## VVD EN CDA VERHOGEN OGB VOOR HUURDERS

De Oisterwijkse VVD werpt zich op als de kampioen van de terughoudende belastingpolitiek. Maar nu is gebleken alleen voor de rijken. In de Tweede Kamer werd onlangs op voorstel van CDA en VVD besloten om eigenaars maximaal 25% meer onroerendgoedbelasting te laten betalen dan huurders. Zelfs het kabinet wilde niet zover gaan. Staatssecretaris De Graaff-Nauta had het verschil tot 50% willen uitsmeren.

Nu zijn de gemeenten nog vrij in het bepalen van de OGB aanslag voor eigenaars en huurders, met dien verstande dat de maximumbedragen gekoppeld zijn aan een percentage van de algemene uitkering die de gemeente van het rijk ontvangt. Linkse stadsbesturen hebben daarvan gebruik gemaakt om een progressieve inkomenspolitiek te voeren waarbij de huurders zo min mogelijk werden belast en de eigenaars veel meer moesten betalen. Aan die praktijk wordt nu door VVD en CDA een einde gemaakt. Vele huurders zullen volgend jaar een OGB-aanslag krijgen die tientjes hoger uitpakt.

In Oisterwijk hebben VVD en CDA een comfortabele meerderheid en de OGB-aanslag voor zakelijk gerechtigden (eigenaars) is hier f 3,90 per f 3.000,-- economische waarde en die van gebruikers bedraagt f 3,15. Het verschil is dus in overeenstemming met de kamervoorstellen van VVD en CDA. Voor links in Oisterwijk zal het nu moeilijk worden om via de OGB nog iets te doen voor de laagstbetaalden. De "onbenutte capaciteit" (het bedrag dat de gemeente meer zou mogen innen) voor zakelijk gerechtigden bedraagt f 488.086,--. Indien deze benut werd, zou de OGB voor gebruikers met hetzelfde bedrag kunnen afnemen. Dit zou voor de huurders een halvering van de OGB hebben betekend!

Nu rest nog slechts de mogelijkheid voor bepaalde groepen huurders om kwijtschelding aan te vragen. Gemakkelijk is dat niet, de belastingdienst wil niet alleen je inkomen weten maar heeft een waslijst met vragen ("Heeft u een auto en zo ja uit welk jaar"). Er wordt nog net niet in de linnenkast gekeken, maar de procedure is zo vernederend dat vele minima de kwijtschelding niet eens aanvragen, ondanks de aanmoedigingen die sommige stadsbesturen zich getroosten.

Het kabinet bezuinigt om de crisis tegen te gaan. De gemeenten moeten er daarom meer en meer toe overgaan de eigen belastingen te verhogen, zoals de OGB. VVD en CDA zorgen er gebroederlijk voor dat de lasten hiervan niet bij de rijken terecht komen. Dat daardoor de huurders het slachtoffer worden is voor rechts geen enkel probleem.

De "no-nonsense"-stijl wordt op het gemeentehuis door CDA en VVD met vreugde begroet.

## MUZIKANTEN EN BELANGENBEHARTIGING

In de jongerenkultuur speelt (pop)muziek een belangrijke rol. Het is een medium waarbinnen jongeren hun gedachten, gevoelens en soms politieke opvattingen aan elkaar uitwisselen. De centrale overheid voert een agressief beleid tegen deze cultuur en stimuleert commerciële clip-pop via verloederende televisie-maatschappijen als Murdoch's MTV of het Engelse Sky-Channel. Zo tellen de hitlijsten in ons land momenteel nog nauwelijks eigen popgroepen die niet in staat zijn de peperdure clips te vervaardigen. Popmuziek is blijkbaar niet gewenst!

In de V.S. bijvoorbeeld voert de Moral Majority felle kampanjes tegen rock-musici (zoals onlangs Ozzy Osborne) omdat zij de goede zeden zouden aantasten. Hierbij aarzelt de rechterlijke macht niet zelfs gevangenisstraffen uit te delen (b.v. aan Frank Zappa of de Dead Kennedys). Als antwoord is zelf-censuur of in Amerikaanse termen "the chill-factor", binnen de platenmaatschappijen aan de orde van de dag.

In Tsjecho-Slowakije kennen we de "Jazz-sektie". Deze organisatie is inmiddels uitgegroeid tot één van de belangrijkste oppositieforums naast Charta '77. De Jazz-sektie organiseert muzikanten van allerlei snit, geeft bladen uit, organiseert concerten en bekritiseert de vergaande staatsmacht. Nog steeds bevinden zich sekteleden in de gevangenis.



Volksmuziek uit Latijns-Amerika of de Fillipiijnen wordt veelal direkt geassocieerd met het onderdrukte volk. Wie kent de Chileense muzikanten niet die hier ten lande steun vroegen in hun strijd tegen Pinochet?

Ook de Nederlandse overheid heeft een uiterst karig budget gereserveerd voor popmuzici, repetitieruimtes, jongeren-centra, stadspodia en opleidingsmogelijkheden aan muziekscholen of conservatoria. Nog altijd symboliseert de popmuziek voor conservatieve politici de losbandige niksnuuttige jeugd.

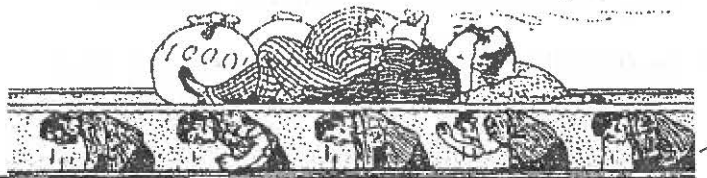
In Oisterwijk is de situatie niet veel beter. Er heerst een beroerd popklimaat en van een geschikt podium is geen sprake. Daarnaast kan jongeren centrum No.90 financieel nauwelijks het kleinste optreden organiseren. Dit tekort stimuleert natuurlijk mede de neergang.

Belangenbehartiging voor en door muzikanten is daarom een goede zaak. Oisterwijkse musici kunnen voor allerlei problemen of informatie (b.v. over repetitieruimtes, kontrakten, adressen jongeren centra enz.) terecht bij de "Muziek Kantens Winkel (MKW) in Tilburg. De MKW geeft ook een maandblad uit, "pop 'n cast", waarin ook Oisterwijkse musici aan bod komen. Kosten f 12,50 per jaar.

Voor politiek actieve muziekliefhebbers bestaat er ook een internationale vakbond met afdelingen in velerlei landen. De IMWU (Internationale Muziek Werkers Bond) werd opgericht in 1986. Men richt zich vooral op de censuur, geeft steun in processen en voert actie tegen skinhead-fascisme in de popcultuur. Muzikanten sluit je aan!

Adressen:  
Muziek Kantens Winkel  
Gasthuisring 23  
5041 DP Tilburg  
013 - 425680

IMWU  
12531 Harbor Boulevard  
Suite 188, Garden Grove  
CA 92640 (USA)



UIT GEPERST

## AANVALLEN!!!

Onder bezielende leiding van partijgenote Yvonne v.d. Boogaard is de PvdA-Oisterwijk een winteroffensief gestart in de wijk Pannenschuur. Een eigen blad werd aangekondigd, thema-bijeenkomsten en meer sociaal-democratische activiteiten. Inmiddels hebben de Pannenschuur-bewoners kennis kunnen maken met het blad: een dubbelzijdig A-4 met op de ene kant louter foto's van PvdA-raadsleden en de "coming young woman" Yvonne v.d. Boogaard. De andere zijde is bedrukt met enkele diepgaande en ideologische vraagstellingen zoals "Hoe vindt u het om te wonen in de Pannenschuur?" en "Vind(!) u de sfeer in de wijk goed?"

De PvdA is blijkbaar in de aanval. Er valt in de Pannenschuur ook wel wat te winnen. Bij de verkiezingen stemt gemiddeld zo'n 10 tot 15 procent radicaal links en dat moet de PvdA toch een doorn in het oog zijn.

Gelukkig kwam Yvonne v.d. Boogaard en schreef dit fraaie propagandastencil, Saatchi en Saatchi zouden er hun vingers bij aflikken.

De redactie van de RRT wil Progressief Oisterwijk ernstig waarschuwen voor deze "blonde Ruud Gullit" van de PvdA-voorhoede.

Het gevaar gaat nog verder, uit betrouwbare bron vernam de RRT dat Greet Ermen druk in de weer is om de voorhoede van haar club nog voor de gemeenteraadscompetitie aanzienlijk uit te breiden met vrouwelijke actievoersters uit de Pannenschuur.

## DE VERVUILER BETAALT NIET!

In Oisterwijk zijn dertien locaties bij de provincie aangemeld waarin sprake is (of het vermoeden bestaat) van bodemverontreiniging. Daarnaast is er nog een vuilstortplaats in de Pannenschuur, die onder de gemeente Berkel-Enschot valt. Deze locaties vormen nog niet eens alle bekende gevallen van bodemverontreiniging, zo staat er de vervuiling in Plan Burghtweide niet op. De provincie heeft het plan om al die bodemverontreinigingen te gaan onderzoeken en saneren.

In Oisterwijk is tot nu toe slechts onderzoek verricht en dat heeft al bijna 1 miljoen gulden gekost. En er is nog geen kubieke meter grond gesaneerd!

De vervuilers zijn over het algemeen de in Oisterwijk aanwezige bedrijven, maar de sanering wordt betaald door rijk, provincie en gemeente en dus betalen de bewoners fors mee. Zo moet de gemeente Oisterwijk per vervuilde locatie een bedrag van f 84.405,-- (maximaal) bijdragen. Gezien de kosten van onderzoek en sanering zou dat dus 13 maal f 84.405,-- kunnen worden!

In het verleden is er nagenoeg niets tegen bodemverontreiniging ondernomen. Het eerste raadslid, die milieuvragen stelde, was de SDAP-er Janus Boons. Hij wees op de verontreiniging van de spoorloot met zwart water. Volgens Boons was gebleken dat dit werd veroorzaakt door de fabriek van Roosen De Bakker en de SDAP-er vroeg zich af of deze firma een vergunning had om deze gemeentegrond te gebruiken.

Het is 1920 en directeur Janus Roosen zit ook zelf in de gemeenteraad en wel als wethouder. Twee maanden na de vragen van Boons doet de firma Roosen De Bakker een aanvraag bij de gemeente om een vergunning te krijgen voor het afvoeren van koelwater uit een zuigersmotor op het gemeentelijk riool. Volgens Roosen wist hij niet dat de ingenieur die de machine had ingesteld het water op het riool liet lozen. Alleen Boons plaatste vraagtekens bij deze uitleg, de gemeenteraad verleende zonder moeilijkheden de vergunning. Gezien de politieke krachtsverhoudingen kon een ondernemer toen nog openlijk toegeven zonder vergunning te hebben geloozd en zijn milieuverontreinigende procedé ongestraft voortzetten.

Nu wordt er wel wat geheimzinniger mee omgesprongen, maar de gevaren zijn waarschijnlijk nog groter dan in het verleden.

## Pannenschuur

Het meest actueel is de vuilstortplaats Pannenschuur, die zich ten noorden van de Hoog Heukelomseweg bevindt (in de buurt van Huize Martino). De grond ligt op het grondgebied van Berkel-Enschot, maar Oisterwijk wil er woningen gaan bouwen. Op het terrein bevonden zich leemkuilen van de voormalige steenoven, waarin bedrijfsafval door de leerfabriek is gestort. Op dit moment is het terrein in gebruik als weiland. Maar Oisterwijk wil uitbreiden en het gebied is opgenomen in het Pannenschuurplan. Door de provincie is inmiddels toestemming verleend aan Oisterwijk om te bouwen als er maar een folie- of leemlaag wordt aangebracht, om inregenen en uitwateren te voorkomen. In het grondwater was zink aangetroffen. Het lijkt er dus op dat de gemeente Oisterwijk op vervuilde grond dreigt te gaan bouwen. In de commissie Milieu en Werkgelegenheid van eind november stond de vuilstortplaats op het programma maar mededelingen werden er toen door ambtenaar Dinslage niet gedaan. En als er eenmaal huizen staan is verder onderzoek nog moeilijker. Uit de praktijk blijkt dat in een aantal gevallen Oisterwijkse eigenaars van huizen afwerend reageerden op berichten over vervuiling omdat dat de prijs van hun woning zou doen kelderen.

Oisterwijk heeft dus dertien aangemelde locaties en voert daarmee met de gemeente Someren de lijst van gemeenten tussen de 15.000 en 20.000 inwoners aan.

De vervuilers zijn meestal verdwenen of worden niet aansprakelijk gesteld, de gewone man en vrouw betalen en dat zal de komende jaren wel eens een fors bedrag kunnen worden.

In de tabel op de volgende pagina vindt de RRT-lezer een overzicht van de locaties in Oisterwijk waarvan de bodem verontreinigd is. De informatie is afkomstig uit het Meerjarenplan Bodemsanering 1989 van de provincie.

LOCATIE	AARD VERVUILING	GEBRUIK	TOEKOMSTIG GEBRUIK	BEDREIGD GEBIED
1. Galvano Bedr. Neochr. (Schiifstraat)	metalen	bedrijf	bedrijf	woongebied
2. Sprendlingenstraat	overigen	bedrijf	onbekend	bedrijf
3. V.M. Gasfabriek (woonwagencentrum)	gasfabriek	bedrijf	bedrijf	woongebied
4. Lederindustrie	leerlooielij	bedrijf	bedrijf	woongebied
5. Hoevenseweg	stort bouw/sloopafval	agrarisch	agrarisch	agrarisch
6. De Putten (Angelisbeemd)	stort bedrijfsafval	woongebied	natuur	woongebied
7. De Wouwers (Zwembad)	stort huisvuil	natuur	natuur	woongebied
8. Moergestelseweg	stort bouw/sloopafval	agrarisch	recreatie	recreatie
9. V.M. Kuipersloopje (Laarakkerweg)	overigen	bedrijf	bedrijf	agrarisch
10. Industrierrein	overigen	bedrijf	bedrijf	agrarisch
11. Torenbeemd	stort chemisch afval	braak	woongebied	onbekend
12. Vloeiweg	stort chemisch afval	natuur	onbekend	woongebied
13. Buxtelsebaan (Westgeest)	benzine/olieopslag	woongebied	onbekend	woongebied
14. Pannenschuur (gem. Berkelenschot)	stort bedrijfsafval	agrarisch	woongebied	woongebied

LOCATIE NR.	SOORT ONDERZOEK	JAAR	KOSTEN
1.	oriënterend	1983	15.000
1.	nader onderzoek	1984	49.700
1.	nader onderzoek	1986	58.191
1.	nader onderzoek	1988	39.000
1.	saneringsonderzoek	1988	90.000
2.	oriënterend	1984	15.000
3.	oriënterend	1983	15.000
3.	nader onderzoek	1984	79.100
3.	saneringsonderzoek	1987	90.000
4.	oriënterend	1985	15.000
4.	nader onderzoek	1986	158.500
6.	oriënterend	1988	15.000
6.	nader onderzoek	1988	79.100
12.	oriënterend	1989	3.000
13.	oriënterend	1988	15.000
13.	nader onderzoek	1988	50.000
14.	oriënterend	1984	15.000
14.	nader onderzoek	1986	127.800

---

TOTALE ONDERZOEKSKOSTEN 929.391

## STICHTING ONTOEGANKELIJK KARNAVAL

Het doel van de in 1967 opgerichte SOK (Stichting Openbaar Karnaval Oisterwijk) moet zijn de "openbare carnavalsviering in de gemeente Oisterwijk". In de loop der jaren bleek dit echter heel anders uit te pakken.

Begin jaren zeventig begon de ellende zich al af te tekenen. Een aantal mensen vonden de Hoge Hofraad van de SOK maar een elitaire organisatie, die bovendien de gelden voor het openbare carnaval aanwendde voor besloten feesten en braspartijen. Een reactie kon niet uitblijven: de Rippers werden opgericht en de Hoge Hofraad werd demonstratief het graf (RIP) ingedragen. Na een tijdje ging de SOK er toe over de Hoge Hofraad ook zelf vaarwel te zeggen.

Na gemeentelijke subsidie en "belastingaanslagen" trachtte de SOK geld te innen via het Sociaal Aspect Karnaval (SAK). Tegen hoge prijzen werd voor de gegoede burgerij in de Tilburgse schouwbug een amusementsshow opgevoerd met gasten als Charles Aznavour. De gewone Oisterwijker kwam er wederom niet aan te pas. Weer later vonden de sauwelavonden ingang, gevolgd door galavorstellingen. De galavorstellingen hadden dezelfde sauwelaar op het programma, maar de entree-prijs was nog pittiger dan die voor de sauwelavond.

Een tweedeling in de Oisterwijkse samenleving werd zodoende bewerkstelligd, voorzover Van Agt en Lubbers de heren van het SOK al niet voor waren geweest. De Waterhoef besloot deze discriminatie niet langer te pikken en organiseerde eigen sauwelavonden tegen betaalbare prijzen. De reactie van de SOK was verbluffend. Sauwelaars die bij de Waterhoef zouden optreden konden niet meer rekenen op een aanbod van de SOK. Veel sauwelaars hebben nu nog steeds principiële bezwaren om voor de SOK gala-avonden op te treden.

De situatie is anno 1988 niet veel ten goede gekeerd. "Trui van Peerre" nam in een ingezonden brief in Het Kerkklokje de SOK nog eens onder vuur. De stadsprins wordt door de SOK namelijk in een besloten zitting voorgesteld aan de SOK. De andere Oisterwijkers moeten wachten tot het Blèrconcours.

Trui schreef dan ook:

"Is dè nou vort jullie doel,  
Om mee diejen deftigen boel,  
Ut carnaval zo in te luien,  
Meensenlif, 't is om te huilen  
Dè Oisterwèk vort Bo Bo's heej"



De Rippers protesteren begin jaren '70 tegen Hoge Hofraad van de SOK

Op het Blèrconcours viel bij de binnenkomst van de SOK-delegatie zowaar al een boe-geroep op. De Hondemeppers wonen en mogen bij de gratie Gods hun liedje op de SOK Gala-avond ten gehore brengen. Zij moeten wel achter de coulissen wachten en na het liedje wegwezen. Tussen de Oisterwijkse BoBo's in de zaal zitten is er niet bij.

Het motto voor carnaval 1989 luidt "Blèft zo ge bent". Een goed motto, want het gaat in ieder geval voor de SOK op.

## "KUNT U DAT INTERN NIET REGELEN?"

Begin dit jaar werden wij verrast door de aanslag voor onroerendgoedbelasting. Al hadden we deze de vorige jaren ook ontvangen en betaald, dit jaar was er iets vreemds. De aanslag was aan mij gericht als zijnde "de feitelijke gebruiker". Nu ben ik wel een gebruiker van het huis, maar het is eigendom van mijn vrouw die er al drie jaar langer in woont, en al jaren deze aanslag op haar naam krijgt. We begrepen deze gang van zaken niet en stuurden een korrekkt briefje naar "het hoofd van Sector IV". Daarin gaven we uitleg, dat wij in het afgelopen jaar op huwelijkse voorwaarden waren getrouwd, op grond van ongelijke financiële inbreng: met name het huis, en mogelijke toekomst plannen. Daarnaast trachtten we ook uit te leggen dat wij na het trouwen beiden onze eigen achternamen bleven gebruiken.

Deze beide zaken gecombineerd, bleken echter te veel voor het op standaard zaken ingerichte gemeente-apparaat. Een vrouw die eigenaar is van een huis, à la dat gaat nog. Maar als zij daarbij ook nog haar eigen naam houdt nadat ze getrouwd is, nee dat is toch niet mogelijk. Met deze gedachtengang moet het hoofd van Sectie IV de brief naast zich neergelegd hebben, met het idee van "doe toch niet zo moeilijk" en stuurde gewoon een aanmaning op 17-06-1988. Een week daarvoor, had ik zelf al om opheldering verzocht bij de gemeente, waar de reactie op onze brief van 23 februari bleef. De aanmaning lieten we dus mooi voor wat hij was. Het bleef wederom een maand stil. Op 14 juli werd het ons echter wat al te dol, dat nu reeds twee brieven, in vijf maanden, niet beantwoord werden.

Schrijven werkt niet, dus maar even bellen. Na doorverbonden te worden met de sector IV, wordt "mijn" dossier er bij gehaald, en constateert de dienstdoende ambtenaar dat er inderdaad al een aantal brieven zijn geschreven, maar nog niks is gebeurd. "Ja, het kan wel even duren voordat het gewijzigd is, en ik weet niet of dat dit jaar nog kan, dus dan krijgt u volgend jaar twee aanslagen". Dat het even kan duren hadden we ondertussen al gemerkt, en dat we er volgend jaar twee konden krijgen was ook niet ons probleem. Maar of wij: mijn vrouw en ik, het onderling niet konden "regelen".

Ja, kunnen wel; maar willen niet.

Na de nodige ervaringen met overheidsinstellingen, geautomatiseerde bestanden enz. betalen we pas als de zaken correct zijn weergegeven. Er moet een stok achter de deur blijven, want "dan wijzigen we het volgend jaar wel" werkt niet.

Deze uitleg werd: zij het met enig gemompel, wel instemmend ontvangen.

Als klap op de vuurpijl werd op mijn vraag, waarom ik de aanslag nu plotse-ling na ons trouwen had ontvangen, lakoniek geantwoord "wij gaan er standaard eigenlijk vanuit dat de man de baas/eigenaar is van het huis".

Anders dan "standaard" blijkt dus erg moeilijk te zijn.

D W A N G B E V E L		IN NAAM DER KONINGIN	
De ontvanger der (rijks)belastingen te		TILBURG	
overzeggende dit		SPOORLAAN 410	
A J JANSEN			
MILLEN DE ZWIJGERLAAN 88			
5061 TD OISTERWIJK		achter te met het betalen	
Belasting of premie: jaar		Bedrag van de aan	
GEMEENTELIJKE ONROEREND-GOEDBELASTINGEN 1987		na afrek van de ve	
Aanslagnummer 5342-0260-2-Z-7		toemde vermindere	
overzeggende des de volks op bevestigende amsling opzeggende som bedraagt			
getelt op de Wet van 22 mei 1846, Staatblad nr. 22:			
vrijstaat dit dwangbevel uit tegen			
de hiervoor vermeldde schuldenaar, hetwelk aan hem (haar) zal worden betekend			
met bevel tot betaling en daerna zondig ten uitvoer gelegd overeenkomstig de			
WET			
AARTE VAN BETERING			
Meden 1987 te 17 05 uur, heb ik, ondergetekende,			
daarom weder der (rijks)belastingen te TILBURG			
bavenstaand dwangbevel betekend aan de daarin genoemde schuldenaar en op last van de in dat			
dwangbevel genoemde ontvanger, die tot aan het einde van de tenuitvoerlegging van het			
dwangbevel voorspeld kost te zijnen laste.			

Het verbaasde ons dus niet echt dat er de volgende dag, vrijdag 15 juli, een deurwaarder de f 93,-- + f 5,-- + gerechtelijke kosten kwam vorderen, wegens vijf maanden achterstand in betaling. Enige uitleg en het lezen van de drie reeds geschreven brieven, waren voldoende om de man een vage glimlach om de mond en het dwangbevel achterlatend, naar een volgend "slachtoffer" te laten vertrekken.

Gemeente Oisterwijk, kunnen jullie dat intern niet regelen?

Lard Jan Jansen en Annelies Witzel

## OVER VERSCHILLEN GESPROKEN!

Van een trouwe lezer van de RRT die goed is ingevoerd in de medische wereld ontvingen we bijgaande achtergrondinformatie over de inkomensakties van de medische specialisten. Hoewel de RRT-redactie in de eerste plaats nieuws uit Oisterwijk wil brengen en informatie over maatschappelijke bewegingen die in de gewone pers verzwegen wordt, besloten we toch tot plaatsing. Omdat de nuchtere feiten die in het artikel opgesomd worden een aantal onthullingen bieden, die in gewone kranten buiten beschouwing blijven. Meestal beperken die zich in hun berichtgeving tot de overlast van de akties voor de patiënt en de wanorde in de ziekenhuizen.

Het overzicht geeft allereerst een goed beeld van de beschamende inkomenseisen die de medische specialisten durven stellen. In een land, waar het minimum inkomen vierentwintigduizend gulden (bruto) bedraagt en het gemiddelde (modale) inkomen rond de veertigduizend gulden (bruto) ligt wordt door de specialisten een 'aanbod' van de regering voor een inkomen dat ongeveer 7 maal zo hoog is hooghartig van de hand gewezen.

Logisch, tegen de achtergrond van het feit dat cardiologen tot het 15-voudige verdienen van het modale inkomen.

Logisch ook, dat door de specialisten miljoenen worden uitgegeven aan onderzoeksbureau's, accountants e.d. om maar aan te tonen hoe straatarm men dreigt te worden bij inwilliging van het aanbod van de regering.

We maken er verder geen woorden aan vuil: de inkomens die de medische specialisten wensen te behouden zijn a-sociaal hoog en moeten drastisch omlaag.

De regering toont zich - dat is ook onthullend - als het om de specialisteninkomens gaat van een heel andere zijde als bij discussies over sociale uitkeringen, studietoelagen of de lonen van verpleegkundigen, om maar in de medische sfeer te blijven. Verpleegkundigen verdienen al jarenlang rond het modale inkomen (f 42.000,--). Inkomens van verpleegkundigen zijn de afgelopen jaren verlaagd, terwijl de werkdruk aanzienlijk is verhoogd.

Jarenlang wordt met specialisten serieus onderhandeld over de vraag of het reële inkomen voor deze groep loontrekkers nu twee of drie ton bedraagt. Terwijl een paar tientjes erbij voor de minima, studenten of politie-agenten niet onderhandelbaar is of pas na heftige vakbond-akties afgedwongen kan worden.

Als dat niet meten met twee maten is! Tenslotte onthult ook de rechtspraak in het conflict over de specialisteninkomens opnieuw haar ware gezicht.

Terwijl recente vakbondsakties zoals bijvoorbeeld ambtenarenakties door de rechter werden verboden omdat er nog

niet lang genoeg onderhandeld was, werd het de regering verboden om althans een eerste stap te zetten op weg naar verlaaging van de specialisteninkomens omdat er nog een akkoord uit 1984 met de specialisten bestond.

Uiteindelijk is er maar één oplossing voor de problematiek van de idiote inkomenseisen van de specialisten.

Gezondheidszorg moet een overheidstaak worden in plaats van een ordinaire private onderneming op basis van winstbejag. Goed uitgeruste gezondheidscentra van de overheid waar alle werknemers een redelijk inkomen verdienen. Waar medicijnen verstrekt worden die geen superwinsten opleveren voor de fabrikanten en waar voor de medische apparatuur reële prijzen worden afgedwongen.

Dat is de enige manier om de kosten in de gezondheidszorg te beteugelen, zonder aantasting van de kwaliteit.

# STOP!



... PERSONEELSTOP  
ZIEKENHUIZEN.

## HET INKOMEN VAN DE MEDISCH SPECIALIST

Het besluit van het Centraal Orgaan Tarieven Gezondheidszorg (COTG) om de vergoeding van de praktijkkosten te verlagen is in juni aanleiding geweest voor protestacties door middel van zondagsdiensten op werkdagen.

Het COTG-besluit, dat nog goedkeuring moet krijgen van de staatssecretaris van WVC, betekent niet alleen een aantasting van de inkomenssituatie van de specialist maar vooral ook een bedreiging van de kwaliteit van de specialistische gezondheidszorg, aldus de landelijke specialisten vereniging (LSV).

De LSV heeft de acties opgeschort toen de rechter de overheid verbood het COTG-besluit goed te keuren zolang het Generaal Akkoord (uit 1984) bestond.

Op bevel van de rechter moest de overheid met de LSV over het Generaal Akkoord in overleg treden. Na een aantal overlegsituaties zonder resultaat is door de overheid het Generaal Akkoord per 1 augustus 1988 opgezegd. In theorie heeft de overheid nu de handen vrij om eenzijdig verdere inkomensmaatregelen te nemen.

Wat behelst dat COTG besluit nu eigenlijk?

De COTG heeft richtlijnen vastgesteld waarbij de vergoeding van praktijkkosten voor alle vrijgevestigde specialisten is vastgesteld op f 65.000,--.

De aanzet hiertoe is gegeven door de staatssecretaris van WVC en de Vereniging van Nederlandse Ziekenfondsen (VNZ). De LSV echter heeft in samenwerking met een accountantskantoor laten onderzoeken dat de praktijkkosten van een internist op f 114.000,-- liggen, en die van een chirurg op f 133.000,--.

De kosten vergeleken.

Het is interessant om naast elkaar te zetten wat de VNZ als kostenpakket heeft voorgesteld, waar de LSV vanuit is gegaan en wat het COTG heeft voorgesteld. Overigens moet men in het oog houden dat het hierbij gaat om een normering, en dat er verschillen in de kosten kunnen voorkomen van de 28 specialismen.

## Overzicht (in guldens)

praktijkkosten	VNZ	LSV	COTG
huisvesting	4.145	6.500	4.129
algemeen (telefoon e.d.)	4.300	5.000	4.300
oriëntering (congressen e.d.)	6.900	12.000	9.200
administratie	5.500	37.000**	10.000
vervoer	3.358	14.000	4.100
interest	1.199	7.000	3.100
interest goodwill	0	12.000***	0
verslaggeving en praktijkorganisatie	0 *	37.500	30.000
diversen (representatie e.d.)	500	7.000	171
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
	25.902	138.000	65.000

\* ten laste van het ziekenhuis

\*\* incl. 0,4 secretaresse

\*\*\* incl. 0,6 secretaresse

(bron: LSV vakblad)

## Het norm-inkomen

Pas op 21 juni 1984 werden de LSV en de overheid het eens over een structurele aanpak van de inkomens problematiek van medisch specialisten: het Generaal Akkoord. Onder meer wordt daarin genoemd hoe men komt tot het norminkomen. Het norminkomen is een sleutel waarmee de hoogte van een maatschappelijk aanvaardbaar salarisdeel van het specialistentarief kan worden vastgesteld.

Want:

$$\frac{\text{norminkomen} + \text{praktijkkosten}}{\text{te declareren uren}} = \text{tarief}$$

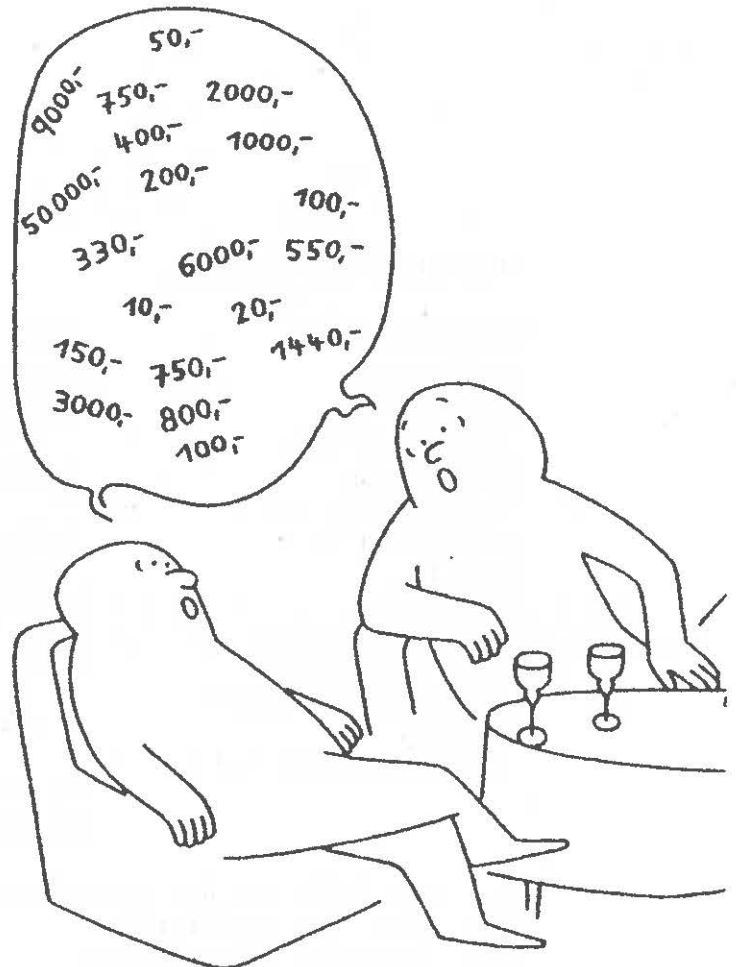
Om vast te kunnen stellen wat een maatschappelijk aanvaardbaar norminkomen is, is gekozen voor een objectieve vergelijking van de specialist met een ambtenaar. Nadat er een onderzoeksbureau bijgehaald is en een Raadgevend Comité Functiewaardering is men tot een opstelling gekomen. Nadat twee wettelijke adviescommissies hun zwaarwegend oordeel hebben gegeven kwam men tot het oordeel dat een medisch specialist qua functie vergelijkbaar is met een ambtenaar in BBRA schaal 17 ( f 10.418,--).

## De aankleding

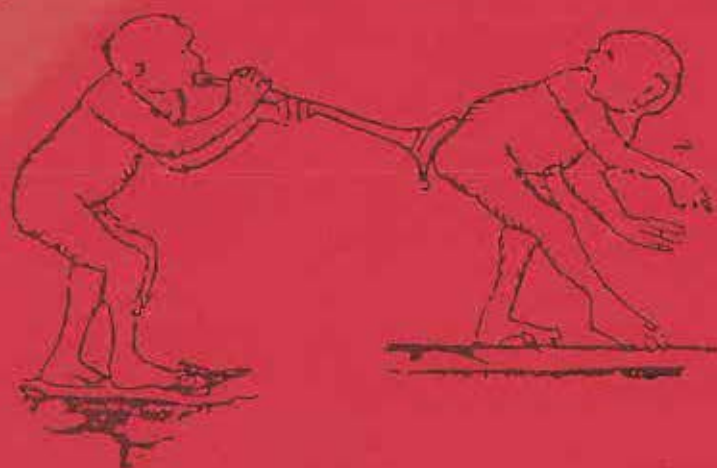
De ambtenaar kent nog een aantal secundaire arbeidsvoorwaarden zoals sociale verzekeringen en een pensioen. Het overgrote deel van deze kosten komen voor rekening van de werkgever. Een medisch specialist draagt deze kosten zelf. Bij een eerlijke vergelijking zullen deze kosten bij het inkomen van de specialist moeten worden opgeteld. Uit berekeningen en adviezen uitgebracht op aanvraag van de LSV door Voorlopige Adviescommissie (VAC) en Adviescommissie Inkomens Vrije Beroepsoefenaren (AC) is een totaal norminkomen vastgesteld op f 181.500,-- per jaar. U begrijpt het al, ook hier een strijdpunt, want de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft aangekondigd het norminkomen definitief vast te stellen op f 148.000,--. Ook hier in ogenschouw genomen dat het gaat om een normering.

## Resumé

Norminkomen + normatieve praktijkkosten vlgs. LSV f 319.500,--  
 Norminkomen + normatieve praktijkkosten vlgs. COTG + overheid f 213.000,--  
 De inkomens van specialisten variëren momenteel van ca. f 250.000,-- tot ca. f 600.000,-- (cardiologen).  
 Vanzelfsprekend begrijpt u dat er krachtig protest is aangetekend door de specialisten.  
 Doordat het Generaal Akkoord is opgezegd merken we dit o.a. aan de rekeningen die nu ook bij de ziekenfondsverzekerden op de deurmat vallen, de lange wachttijden tijdens de spreekuren van de specialisten en zondagsdiensten op werkdagen.  
 De strijd is nog lang niet gestreden.







IK NEEM EEN STEUN ABONNE-  
MENT OP DE ROOIE ROEPTOETER.  
VOOR EEN GEHELE JAARGANG  
VAN 6 N° BETAAL IK EEN  
MINIMUM BEDRAG VAN f 5,-,  
OP GIRON° 526 4985

NAAM: \_\_\_\_\_

ADRES: \_\_\_\_\_

POSTCODE \_\_\_\_\_

HANDTEKENING \_\_\_\_\_

REDAKTIE COLLECTIEF "DE ROOIE ROEP TOETER"  
POSTBUS 340 5060 AH OISTERWIJK